

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องปริมาณสารฟอร์มาลินตกค้างในอาหารทะเลสดที่จำหน่ายในตลาดสด เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปริมาณฟอร์มาลินที่ปนเปื้อนในอาหารทะเลสด ที่จำหน่ายในตลาดสดเขตเทศบาล โดยมีวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้คือ อาหารทะเลสดชนิดที่มีจำหน่ายในตลาดสดที่ขึ้นทะเบียนกับเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 14 ตลาด (เทศบาลนครเชียงใหม่, 2554) ในทุกร้านค้าที่จำหน่ายอาหารทะเลสด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์สำรวจชนิดอาหารทะเลสดที่จำหน่ายในตลาดสดเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เลือกชนิดอาหารทะเลที่มีจำหน่ายเหมือนกันในทุกๆ ตลาด จากนั้นนำมาทดสอบกับชุดทดสอบสารฟอร์มาลินในอาหารของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข นำตัวอย่างที่ได้ผลบวกกับชุดทดสอบดังกล่าวมาวิเคราะห์หาปริมาณสารฟอร์มาลินโดยวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer แล้วเทียบกับ Graf มาตรฐานสารละลายมาตรฐานฟอร์มาลิน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือ อุปกรณ์

1.1 เครื่อง Spectrophotometer ของ PerkinElmer Precisely รุ่น Lambda 35

1.2 Volumetric flask

1.3 Beaker

1.4 Filter Papers

2. สารเคมี

2.1 ชุดทดสอบสารฟอร์มาลินในอาหาร ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

2.2 สารละลายฟอร์มาลินของ Union Science company limited

วิธีดำเนินการศึกษา

1. สำรวจร้านค้าที่มีการจำหน่ายอาหารทะเลสดทำการสำรวจตลาดสดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งหมด 14 ตลาด ตลาดประกอบไปด้วย ตลาดสันป่าบ่อ ตลาดหนองหอย ตลาดประดู่เชียงใหม่ ตลาดต้นลำไย ตลาดศิริวัฒนา ตลาดช้างเผือก ตลาดมิ่งเมือง ตลาดบ้านท่อ ตลาดทองคำ ตลาดวโรรส ตลาดเมืองใหม่ ตลาดเมืองสมุทร ตลาดตันพะยอม และตลาดประดู่ก้อม (เทศบาลนครเชียงใหม่, 2554) สำหรับตลาดเมืองใหม่ เป็นตลาดค้าส่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสดของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรัฐพงษ์กันสุทธิ (2553) ได้วิเคราะห์ปริมาณสารฟอร์มาลินอาหารทะเลที่จำหน่ายในตลาดเมืองใหม่ พนกรปนเปื้อนสารฟอร์มาลินในตัวอย่างอาหารทะเลสดในระดับที่ต่ำกว่าระดับสารฟอร์มาลินที่ WHO กำหนด จึงมีโอกาสเสี่ยงน้อยที่จะมีการปนเปื้อนสารฟอร์มาลินดังนั้นการศึกษานี้จึงไม่เลือกทำการเก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดที่ตลาดดังกล่าวรวมถึงร้านค้าปลีกที่จำหน่ายอาหารทะเลสดในตลาดเมืองใหม่จึงเหลือตลาดที่ทำการสำรวจเพียง 13 ตลาดในการศึกษาครั้งนี้มีการกำหนดใช้รหัสแทนชื่อร้านค้า จากนั้นทำการสำรวจชนิดของอาหารทะเล ช่วงเวลาที่จำหน่าย รวมรวมและเลือกชนิดของอาหารทะเลสดที่มีจำหน่ายเหมือนกันทุกร้าน

2. การวิเคราะห์ปริมาณสารฟอร์มาลินตกค้างทำการเก็บตัวอย่างชนิดอาหารทะเลสดที่ผ่านการคัดเลือกในข้อ 1. ในทุกร้าน เก็บตัวอย่างครั้งละประมาณ 200 กรัม เก็บตัวอย่าง 3 ครั้ง มีระยะเวลาเก็บตัวอย่างช่วงเวลา 8.00 – 13.00 น. ทุกรังสีที่เก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดจากแต่ละร้านให้เก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ดำเนินเก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 จากตัวอย่างที่เก็บได้นำมาทำการวิเคราะห์ปริมาณสารฟอร์มาลินในอาหารทะเลสด โดยทำการวิเคราะห์ปริมาณสารฟอร์มาลินตกค้าง 2 ขั้นตอนดังนี้

2.1 การตรวจวิเคราะห์ด้วยชุดตรวจสอบสารฟอร์มาลินในอาหาร ตัวอย่างอาหารทะเลสดที่เก็บมาทำการตรวจด้วยชุดตรวจสอบสำเร็จซึ่งผลิตโดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

2.1.1 ชั่งอาหารทะเล 100 กรัม ใส่ในภาชนะที่มีน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตรคนผสมให้เข้ากันนานประมาณ 30 วินาที

2.1.2 แช่ไว้นาน 1 ชั่วโมง แยกเอาเนื้อพะแน້แม่ทดสอบปริมาณสารฟอร์มาลิน

2.1.3 เทน้ำที่แช่ตัวอย่างอาหารทะเลสดที่เตรียมไว้ลงในขวดสารทดสอบที่ 1 ปริมาณ 6 มิลลิลิตร จากนั้นปิดฝาขวดเบื้องต้นสารทดสอบในขวดละลายจนหมด

2.1.4 เทของเหลวจากขวดสารทดสอบที่ 1 ลงขวดสารทดสอบ 2 ปิดฝาขวดเบื้องต้นสารทดสอบในขวดละลายจนหมด

2.1.5 เทของเหลวจากขวดสารทดสอบที่ 2 ลงขวดสารทดสอบ 3 แล้วปิดฝาขวดแก้วงเบาๆ ประมาณ 30 วินาทีให้ของเหลวเข้ากันดั้งทิ้งไว้รอให้มีการเปลี่ยนแปลงสี

2.1.6 สังเกตสีที่เกิดขึ้น ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงสีที่เกิดขึ้นหรือยังคงมีสีใสเหมือนสารละลายเดิม แสดงว่านำ้ำแข็งอาหารทะเลนั้นไม่มีการปนเปื้อนสารฟอร์มาลินเกิน 0.5 part per million (ppm) และผลลบ (-) แต่ถ้าสารละลายมีการเปลี่ยนแปลงสีตั้งแต่สีชมพูจนถึงสีแดงแสดงว่านำ้ำแข็งอาหารทะเลนั้นมีการปนเปื้อนสารฟอร์มาลินเกิน 0.5 ppm และผลบวก (+) ให้นำไปตรวจหาปริมาณที่แน่นอนในขั้นตอนต่อไป

2.1.7 การประเมินผล ถ้าหากอาหารทะเลสดจากร้านค้าได้ให้ผลลบ (-) ใน การตรวจเคราะห์เบื้องต้นด้วยชุดตรวจสอบสารฟอร์มาลินในอาหารทั้ง 3 ครั้งสรุปว่าอาหารทะเลสดจากร้านค้านั้นผ่านการประเมินเบื้องต้นด้วยชุดตรวจสอบสารฟอร์มาลิน และหากตรวจพบอาหารทะเลสดจากร้านค้าใดมีผลการตรวจเคราะห์ให้ผลบวก (+) ในครั้งหนึ่งครั้งใดสรุปว่าอาหารทะเลสดจากร้านค้านั้นไม่ผ่านการประเมินเบื้องต้น

2.2 วิเคราะห์หาปริมาณสารฟอร์มาลินด้วยวิธี Spectrophotometry ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

2.2.1 การสร้างกราฟมาตรฐานการคุณภาพลักษณะของสารละลายน้ำสารฟอร์มาลินในช่วงความเข้มข้น 0.00 – 30.00 ppm ได้เป็นสมการเชิงเส้นเพื่อใช้ในการคำนวณต่อไป (ภาคผนวก ข)

2.2.2 นำสารละลายที่เปลี่ยนแปลงสีแล้วเฉพาะตัวอย่างที่ให้ผลบวก (+) กับชุดตรวจสอบสารฟอร์มาลินมากรองผ่านกระดาษกรองเบอร์ 4 แล้วจึงนำมาวัดค่าการคุณภาพลักษณะด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 516 นาโนเมตร (รัฐพงษ์ กันสุทธิ, 2553) แล้วนำไปคำนวณความเข้มข้นของสารฟอร์มาลินโดยใช้สมการเชิงเส้นจากกราฟมาตรฐานในข้อ 2.2.1

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่อง Spectrophotometer ทำการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก และอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำมาใช้ในห้องปฏิบัติการได้

2. การตรวจสอบคุณภาพชุดทดสอบสารฟอร์มาลิน

2.1 การทดสอบความแม่นยำ (Precision) คือการทดสอบความแม่นยำของการวิเคราะห์โดยใช้สารละลายฟอร์มาลินที่ทราบความเข้มข้นมาทดสอบกับชุดทดสอบสารฟอร์มาลิน จนเกิดการเปลี่ยนแปลงสีแล้วจึงนำมาวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer ทำซ้ำ 10 ครั้ง หากค่าที่ได้ใกล้เคียงกันทุกครั้ง แสดงว่าผลการวิเคราะห์ Precision ดี หากค่าที่ได้แต่ละครั้งแตกต่างกันมากแสดงว่ามี Precision ไม่ดี แล้วนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำผลที่ได้ไปคำนวณค่าเบอร์เซ็นต์สัมประสิทธิ์ความแปรผัน (ร้อยละ CV) จากสูตร

$$\text{ร้อยละความแม่นยำ} = (\text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} / \text{ค่าเฉลี่ย}) \times 100$$

โดยค่าความแม่นยำที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ ต้องได้ค่าของร้อยละความแม่นยำไม่เกินร้อยละ 10

2.2 การทดสอบความถูกต้อง (Accuracy) คือการทดสอบความถูกต้องของผลการวิเคราะห์ถูกต้องของสารละลายฟอร์มาลินที่ทราบความเข้มข้นมาทดสอบกับชุดทดสอบสารฟอร์มาลินจนเกิดการเปลี่ยนแปลงสีแล้วจึงนำมาวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer คำนวณหาปริมาณความเข้มข้นสารฟอร์มาลินจากสมการเชิงเส้น (รูปที่ 2) ทำซ้ำ 10 ครั้งแล้วนำผลการวิเคราะห์ปริมาตรสารอาหารดังกล่าวมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับค่าจริงของปริมาตรความเข้มข้นสารฟอร์มาลิน ที่มีอยู่ใน control reference material จากนั้นนำผลที่ได้ไปคำนวณค่าเบอร์เซ็นต์ความถูกต้องจากสูตร

ร้อยละความถูกต้อง = $(\text{ปริมาณสารอาหารที่วิเคราะห์ได้} / \text{ปริมาตรสารอาหารที่มีอยู่จริง} \text{ได้}) \times 100$
โดยค่าร้อยละความถูกต้องที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ ต้องได้อยู่ในช่วงร้อยละ 90-110 (คิติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ, 2540)(ภาคผนวก ค)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดที่จำหน่ายในตลาดสดเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 14 ตลาด เก็บตัวอย่างอาหารทะเลสด 3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งห่างกัน 5 วัน โดยผู้ศึกษาทำการเก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดตั้งแต่เวลา 18.00 น. และทุกครั้งที่เก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดจากแต่ละร้านให้เก็บตัวอย่างอาหารทะเลสดช่วงเวลาใกล้เคียงกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถานที่ดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่เก็บตัวอย่าง คือ ร้านที่มีจำหน่ายอาหารทะเลสดในตลาดสดเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่จัดทำขึ้นกับเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 13 ตลาด(ยกเว้นตลาดเมืองใหม่)

สถานที่ดำเนินการตรวจวิเคราะห์หาปริมาณสารฟอร์มอลินคือห้องวิจัยเฉพาะทาง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved